

Folketingets Social-,
Indenrigs og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 1246

Doknr.
680315

Dato
25-03-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 26. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 350 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 350:

"Nogle kommuner vælger at beholde den unge og sagsbehandlingen i eget regi igennem hele efterværnsperioden. Andre kommune overbringer alle efterværnssager til opholdskommunen og siger, at det er efter en politisk beslutning, at de unge og deres sagsbehandling overbringes. Andre kommuner praktiserer begge dele alt efter hvilken sagsbehandler, der behandler sagen. De anbragte unge oplever derfor en uforståelig forskelsbehandling omkring overgangen til efterværn og føler ofte, at de ikke inddrages tilstrækkeligt i deres eget liv og egen sag. Mange oplever, at overgangen til efterværn bliver en "livskrise" og ønsker, at de har/får ret til at sagen forbliver i anbringende kommune indtil efterværnet stopper. Vil ministeren i forlængelse heraf og i forlængelse af SOU alm. del – spørgsmål 347 redegøre for lovgivningen på området, og herunder redegøre for hvordan det sikres, at unge som har fået bevilget efterværn i en anbringende kommune ikke oplever at tæppet rives væk under dem, når de uden at blive informeret, oplyst, inddraget og/eller hørt, føler sig "deporteret" af en anbringende kommune til opholdskommunen?"

Svar:

For en gennemgang af reglerne for kompetence som handlekommune for unge i målgruppen for efterværn henviser jeg til min besvarelse af SOU alm. del spørgsmål 347. Efter retssikkerhedslovens § 9, stk. 6, gives der mulighed for, at nuværende og tidligere opholdskommune kan aftale kompetence som handlekommune i mellem sig, når borgeren giver sit samtykke hertil. Jeg henviser til min samtidige besvarelse af SOU alm. del spørgsmål 349 for nærmere beskrivelse af regler.

Unge, som er i målgruppen for efterværn, står midt i et skrøbeligt tidspunkt i deres liv og har ofte haft en kompliceret opvækst. Disse unge har et særligt behov for stabilitet og kontinuitet i tilværelsen, og det sidste vi ønsker for disse unge er, at overgangen til efterværn opleves som en "livskrise". Derfor skal beslutningen om, hvad der skal ske med den unge, når vedkommende fylder 18 år, altid træffes i samarbejde med den unge, jf. servicelovens § 68, stk. 12.

Hvis kommunen træffer afgørelse om, at den unge ikke skal have efterværn i form af et døgnophold på et anbringelsessted, og den unge uenig i denne afgørelse, kan den unge klage over afgørelsen efter de almindelige regler på det

sociale område. Jeg kan afslutningsvis oplyse, at en klage over denne form for afgørelse har opsættende virkning efter retssikkerhedslovens § 72, stk. 3. Det betyder, at den unge kan blive på anbringelsesstedet ind til Ankestyrelsen har truffet endelig afgørelse i den unges sag.

Med venlig hilsen
Mai Mercado